

Fröjel från vikingatid

Gruppen växer i bredd, styrka och ålder!

Glada cyklister mötte upp vid Fröjel kyrka. Namnet är fornnordiskt. Nog från guden "Freja".

Kyrkan skulle ha blivit större om inte Valdemar Atterdag och digerdöden kommit ivägen.

Efter utförsbacken mot Göstavs och Valby Bodar drack vi "klucku tei". Sensommarblomster lyste grågrönt av strandmalört, småblommiga blåklockor och marviol.

En havsörn svävade majestätiskt över den gamla hamnplatsen.

Fröjel var betydande hamnplats från tidig medeltid, med hamn för stora skepp. Landhöjningen grundade upp hamnen och Visby växte och som hamn förlorade Fröjel i betydelse. Därpå kom inbördeskriget 1288 mellan stad och land som blev slutet för Fröjel som hamn. Här fanns omfattande hantverk av brons, järn, silver och guld. Även pärltillverkning fanns, horn- och benhantverk.

Mot "Alstäde körkväg". "Veil steine" (vilsten) låg en bit från kyrkan, en plats att vila på för kistfolket före "sista vilan" på kyrkogården.

På Vallhagars boplatser har man funnit den mest omfattande husgrundsamlingen ... men fästingvarning ... så vi rundade Vallhagar på gräsbevuxna skogsvägar, som kantades av små åkerlappar. Det var 33 grader varmt i luften, men vinden fläktade skönt. Så ingenting att klaga på.

Sandhamns strand för lunch. Formverket: Barbro berättade om sin verksamhet med modern 50-talsinspirerad design och många mattor i nya mönster.

Den gamla vägen till Visby. "Bottare källare" var förrådslokal för rotfrukter, men är numer plats för föreläsningar.

Avslutning vid Fröjel kastal - vacker plats med hänförande utsikt över hav och öar.

Prästen kom förbi och frågade om vi sett brudparet ... men nej ... de skulle ju varit här redan ... men kanske fått förhinder?

Som kuriosum kan nämnas att August Andrée 1894 provflög med luftballongen Svea från Göteborg. Han for med full fart och i dimma tvärs över Sverige, men landade vid Kusarve i Fröjel. Han hade ingen aning om var han var. Nyheten spreds snabbt och många kom att beskåda.

Paus vid Fröjel Kastal.